

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego

CESARZA Imperatora Calej Rosyi.

z Wilna 9. Aprila Roku 1799. w Sobotę.

z Petersburga 25. Marca VS. 5. Kwietnia NS.

Regimentu muszkietyerow Giazow. Podpółkownik Brozinskoy otrzymał rangę Półkownika, General Major Xiążę Dohorukow 4. naznaczony Szefem Kawaler-gardow. na miejsce Wice Admirała Graffa Litta. Naznaczeni Kommandorami regimentow: muszkietyerskiego Stremouchowa Półkownik Kołokolcow; garnizonowego Litutowa Podpółkownik Szuwariskoy. Podpółkownicy zostali Półkownikami: Regimentu Powołoszewykowskiego Tatarinow; artillerii Wilde batalionu Belgard, leib Ki-rasysyerow polku von Vogel; leib gwardy Preobrażenskij Kapitan Maliszkin, teyż leib-gwardyi Półkownik Szepel, i leib-gwardyi konnego polku Półkownik Afrosimow uwolnieni od służby.

JEGO IMPERATORSKA MOSC za-szczycić raczył orderem S. Anny 1. Klas-sy: Graffa Tolstoy Hofmarszałka dworu Wielkiego Xiążęcia Alexandra; Xcia Wiaziemskiego Hofmistrza Wielkiego Xiążęcia Konstantina; i Koniuszego Tułomina; drugiey klaszy Order S. Anny otrzymali. Aktual-ni stanu Konsiliarze: Alimow i Holub-cow.

Rapport przyłany JEGO IMPERA-TORSKIEY MOSCI od Wice Admirała U-szakowa, d. 21. Lutego VS. iest treści na-stępującey.

Zkombinowane eskadry siłute ataku-iać twierdzę Corfon, przymusiły onę na ko-niec do poddania się przez kapitulacyą. Wi-re Admiral z Kadir Bejem kommandantem Tureckim postanowił szturm przypuścić od Morza i lądu, d. 18. przygotowawszy pier-wey wszystko do ataku; od północney i wschodney strony wyspę Vido opasano okrętami, które iak naybliżej brzegow sta-nęły na kotwicach, przeciwko bateriyom nieprzyjaciół.

Zaczęło się gęste z armat strzelanie; wszystkie batterye zburzono; Francuzi w nich zamknięci, albo polegali, albo uchodzili

musieli. Tegoż czasu wysadzone woysku na ląd z taką walecznością rzuciły się na wszystkie miejsca obrotne, iż nieprzyjaciół wszędy uleść musiał. z 800. będących tu Francuzow uszło nie wielu na statkach do Corfon, inni albo polegali, albo też zato-neli.

W niewolę zabrano Generała Infan-teryi Parvon kommandanta wyspy, wielu Officyerow, i 200. żołnierzy. Na eskadrze Rofsyiskiej nie zabito nad 15 ludzi; Tur-kow strata nie wiadoma. W krótcie po-tym woyska nasze z Albańczykami połączo-ne szturmem weszły do twierdzy Salvador, gdzie także nieprzyjaciół wiele zabito i ra-niono; Rosyianie pierwszych mieli 20. ofat-

D. 19. z twierdzy Corfon kommande-rulacy Generalowie przyšli do Wice Ad-mirała Uszakowa, prosząc o zawieszenie krokow nieprzyjacielskich do niejakiego cza-su; pozwolono godzin 24; w którym prze-ciagu z obu stron umówiona, i podpisana została kapitulacya. Twierdze Corfon z ar-tilleryą i ammunicyą poddane zostały dnia zaraz następującego, o czym Wice Admiral ma później przyśłać raport obszerniey-szy.

z Wiednia 3. Kwietnia.

D. 31. Marca wyszedł nadzwyczajny dodatek do Gazety dworskiej, w którym znay-duie się doniesienie, iż Arcy Xiążę Karol d. 24. przeniosł się ówną kwaterę z Pfullen-dorff do Stockach; straż przednia rozciągnę-la się do Leiblingen, Angeldingen i miejsce przyległych, w którey też okolicy Gene-ral Meerfeld po bitwie d. 21. stoczony zdobył szczęśliwie na Francuzach trzy dzia-ła i wielu jeńcow.

D. 25. General Jourdan równo ze dniem uderzył zewsząd na pomienione stanowiska, odebrawszy z Szwaycarow znaczne po-litki na prawym skrzydle, na lewym od Du-naia. Attak zaś trzema kolumnami przy-puszczony był z taką natarczywością, iż General, Meerfeld kommandant prawego

skrzydła wojsk Austriackich, chociaż dniem pierwsey wzmocniony od Arcy Xiążęcia, musiał jednak ustępować do lasu między Leiblingen i Stockach z częścią wojska, druga zaś do Schwandorf odpartą była.

Nieprzyjaciół tak śpiesznie ścigał uchodzącego Generała, iż wkrótce przyszedł na drugą stronę lasu na milę szerokiego, i ukazał się nawet blisko obozu pod Stockach. Zamiarem podobno Francuzów było, zająć nam z boku; jakoż do skutecznego tego nic nie opuścili. Od godziny z rana 5. do 2. z południa wszystkie korzyści były na stronę nieprzyjaciół postępujących śmiało trzema dywizjami na lewym skrzydle.

Posyłał wprowadzić Arcy Xiążę batalionów kilka w tę stronę wzmacniając prawe skrzydło obozu swego; niemożna jednak było odeprzeć do lasu nieprzyjaciół broniących się uporczywie. O 2. nakoniec z południa odmieniła się niebezpieczna rzecz postać. Arcy Xiążę przy natężonym usiłowaniu żołnierza utrudzonego długim bojem, przymusił nakoniec Francuzów do ustępu.

Naprzód uchodzili wolnym krokiem; później z góry na drugą przenieśli się bardzo prędko. W tej gonitwie Generał Lieutenant Xiążę Furstenberg poległ zabity; komendę jego dywizji dał Arcy Xiążę Generał Majorowi Stipchutzi, który się przy boku najbliższy znajdował. Ten stał się i mężem, tudzież pilnym rozkazów pełnieniem, na szczególniejszą pochwałę zasłużył.

Generał Xiążę d'Anhalt Coethen pieczołowicie stanowiący naczelnym dowódcą batalionów, sam one w ogień prowadził; Pokilkogodzinnym bojem nieprzyjaciół musiał przecieścić opuścić, do którego za rozkazem Arcy Xiążęcia wprowadzono nie mieszkając kilka batalionów Grenadyerskich, i dwa jazdy Regimenta. Te uderzyły na Francuzów z lasem uszykowanych; Kawalerya chcąc atakować Grenadyerów naszych naprzód odpartą została; toż się stało z piechotą; zdołaliśmy na niej Armatę.

Distingwował się szczególnie Generał Riebs; on jazdę Francuską przełamał, uciekającą ścigał do Liebdingen, gdzie noc Austriaków zaskoczyła. Kłeska na lewym skrzydle poniesiona, zniewoliła inne Dywizye Francuskie do odwrotu; który nastąpił d. 26. Inne szczegóły mają być później przesłane od Arcy Xiążęcia, jako też wyśzczególnienie z obu stron zabitych, rannych, i Jenców, jako też tych Austriackich rycerzów, którzy się stawili naylepiej.

D. 1. Kwietnia drugi nadzwyczajny dodatek; Kuryer ze Włoch przyniósł wiadomość, iż d. 25. Marca, gdy Wojska Austriackie zgromadziły się do obozu pod

Bevilaqua wytkniętego, Generał Kray udał się do Legnago, chcąc uczynić potrzebne rozrządzenia. Dnia następującego rano dało się słyszeć gęste z dział strzelanie pod Weroną; tegoż czasu nieprzyjaciół do Legnago zaczął szturmować.

Kray z początku wstrzymywał zapęd Francuzów za pomocą samego twierdzy wspomnianej garnizonu; tym czasem nadciągnęły Wojska z obozu Bevilaqua; uderzono więc, i ze wsząd szturmujących odparto. Noc zakończyła potyczkę; ścigaliśmy jednak uchodzących bardzo długo. z Austriackiej strony zabito i rannego 600. ludzi; w pierwszych liczbie najbardziej żałowany jest Półkownik Hrabia Mercandin.

Francuzów zginęło nie równie więcej; dla tego iż ośmielili się pod Armaty Miejskie podchodzić. Gdy gońca Kray wysłał, już liczył Jenców tyfiąg, zabranych dział 14, i wiele wozów amunicyjnych. Była nadzieja zabrania i jeszcze więcej. Po tym zwycięstwie Kray ruszył z odsieczą do Werony, gdzie Generał Keim walczył z Francuzami; iaki zaś tej bitwy jego był skutek i jeszcze nie doniosły urzędowe raporty.

To się stało w Szwabii i we Włoszech. Arcy Xiążę Karol d. 27. w Stockach donosi o bitwach w powiecie Voralberg stoczonych. Jellachich pod komendą Generała Hotze zostający, na d. 22. i 23. był atakowany całą siłą pod Feldkirch; Audinot na ten koniec III rzekę przeszedł. Wódz Austriacki nie tylko dał odpór dzielny, ale nadto ieden z podjazdów nieprzyjacielskich weгнаł do rzeki.

Ostatni atak pod Feldkirch miał przypuścić Massena z wyborem Grenadyerów swoich. Jellachich jednak utrzymał stanowisko, Francuzi zaś cofnąć się musieli za Ren do Kraju Grisonów przez Balzers. Strata w tylu zaciętych bitwach z obu stron poniesiona, iakożkolwiek wielka, nie jest wyśzczególniona; według dworskiej Gazyty zabrano wielu Jenców, między temi kilku Oficerów.

Najważniejsza z wielu względów Prowincya jest Tyrolska; ta w jakim znajduje się stanie, znać dać dzisiejsza dworska Gazeta. W niej czytamy na przód odezwę Hrabiego Bissingen Gubernatora do mieszkańców, d. 25. Marca; w której powiada, że według raportów Komisarza Cesarzkiego w Ober Innthal, komendujący tamże Generał Nobili zciągnął pospolite ruszenie kilku parafów, póki nie uadeyda strzelce.

Przyczyną do tego jest zamysł nieprzyjaciela chcącego raz podobno i jeszcze w przewyższających siłach uderzyć na Wojska Feldkirch broniące; przez co Tyrol byłby wystawiony na bliskie niebezpieczeństwo.

Atwo. Kompaniom zaś strzelców do Landeck zmierzać kazano; Mialta, Wfie, i Mialteczka mają mieć napogotowiu żywność, broń i inne pożywki. Stanowiska w Taufers, Vinschgau, Martinsbruck, Finstermunz, &c. Wojskiem i strzelcami osadzone, niczego lękać się nie kazały od ściany Kraiu Griłskiego.

Lecz nazajutrz, to jest d. 26. zmieniły się tak pomysły dotąd okoliczności. Gubernium wyższej Austrii porozumiawszy się z stanami Tirolskimi, wydało następca do Mialt i parafii odezwe, która ma być stan dzisiejszy Tirolu.

Tirol. powiada Gubernium, jest w niebezpieczeństwie. Korpus Generała de Laudon pod Taufers i Vinschgau odparty, stanowiska Martinsbruck, &c. zabrane. Cesarzskie Wojsko opierać się maia dalszemu wkraczaniu Francuzów, i wybawiać bez wątpienia Ojczyznę, jeżeli Parafie lud swój w broń opatrzone, z żywnością na dni, kilka rychło przyszlą do Landeck.

To i inne stanowiska, góry i wąwozy osadzić i bronić należy. W całym Kraiu na gwałt dzwoniono będzie. Ruszajcie więc waleczni Tirolcy, pod przewodnictwem dobranych przez was Urzędników. Spieszcie; ojczyzna w niebezpieczeństwie; wszystkiego ieszcze spodziewać się możemy; porządku nam tylko, zgody, i jedności potrzeba.

z Londynu 22. Marca z Gazety Hamburgskiej

Deputacja od Izby niższej Parlamentu wyznaczona; dała sprawę z czynności swoich. W obszernym raporcie dowodzi, że w całym Królestwie W. Brytanii są tajemne zchadzki na wywrócenie Konstytucji Angielskiej; przydują w nich najwięcej Irlandczykoie ziednoczeni. Korrespondencya z Francuzami ciągle, którzy posiłek obiecuja w czasie; znakomite osoby dostarczają spiskowym pieniędzy; lecz imiona ich dotąd są w utajeniu.

w Kraiu Galles, Lancaster, i Liverpool niebezpieczeństwo jest największe. wiele już osób aresztowano; inne nie ujdą sądu i kary. Obywatele naszej stolicy, od wszelkich spisków i rozruchów dalecy, chwala rozum i przezorność Ministrów. Bresteska flotta gotuje się do wylścia pod żagle; wie nasz gabinet, że do Irlandyi ma płynąć, i wszystko już do obrony Kraiu przysposobił; jest przecie nadzieia, że niedostatek maytkow nie pozwoli Francuzom wyprawy przedsięwziąć.

w Irlandyi niebezpieczliwej mordercy, zabójstwa, zbrodnie i spustoszenia nie mają

końca; pomnaża się co dzień podejrzliwość, i niezgoda; Generalowie Nugent i Lacke wydali już groźne proklamacye namocy prawa marsowego; przeciwko ustanowieniu onego protestacya w parlamencie zanieśli: Xiążę Leinster, Lordowie, Arran, Belmore, Stransford, Ludlow, Charlemont.

Królewic Edward iadąc do Vinchester przez Vindfor był w ręku złodzieiow; uwolnił się od nich przecie śmiałością pościlkow swoich. Lord Grenville wszystkim Posłom podał notę urzędową, donosząc, iż odtąd wszystkie porty Ręcey Batawskiej Rząd Angielski ogłasza i uznaje zamkniętymi; żadnemu więc okrętowi, czyiegożkolwiek bądź narodu, i pod jakimkolwiek pozorem nie wolno będzie do nich zawiać.

Regimenta milicyi, które za przykładem Regimentu Lothian ofiarowały Królowi Jmci służyć gdzieby rozkazali; otrzymali w nagrodę pozwolenie noszenia kokardy na kaskach błękitney. w Przygórku dobrey nadziei pożar kłęskę uczynił strasliwą w amunicyach. Gdy u nas głosił zaczęto o ugodzie z Tipu Saibem zawartej, ukazała się w piśmie publicznym następująca wiadomość o dzisiejszym stanie Indostanu.

Tipu Saib dawno wojska swoje zgromadził: Zemansehah na czele 100. tysięcy jazdy opanowawszy Lahor, zamysla uderzyć na inne Prowincye. Almas Ali Kan zabrał zboże nad Gangesem i Jumma, stanął w Mieście Rampon; i wojska tamże zciągać rozkazał, zapytany o przyczynę powiedzial, że ostrożność tak czynić kazała. Saidut Aly zamysla uderzyć na Benares; Zeman Schah ma się z nim łączyć.

Marattowie chociaż gotowi do wojny, ieszcze oświadczają przyiaźń Anglikom. Rządca Dekanu Nizam człowiek słaby nie zaczyna chociaż Francuz Raymond jest Generałem Armij jego, iak Deboigne u Marattow. Tym czasem, chociaż podobno narody Indyjskie coś zamyslaia przeciwko naszym osadom, gotujemy nową wyprawę do Manilli; pierwszą iak wiadomo, burze i wiatry w niwecz obróciły.

Na wyspie Whigt zdarzył się rzadki i straszliwy przypadek. Sztuka ziemi 130. Morgow mająca oderwała się od lądu; było na niej kilka domow; ratunek był niepodobny; wyspa przez czas nie iaki pływająca po morzu, nakoniec z oczu zniknęła.

Zadnemu teraz Irlandczykowi, oprócz ludzi piastujących urzędy Kraiowe, nie wolno wyjeżdżać do Anglii. P. Dundas donosił Izbie niższej, że interesa kompanij wschodnio Indyjskiej polepszyły się cokolwiek w tym Roku; dochody iey wy-

noszą 5. milionów FS. lecz do Anglij wprowadza tylko 2. reszta została się na wydatki miejscowe. Admiralsowi Curtis oddana jest komenda Eskadry w Przygorku dobrej nadziei na miejsce Admirala Christian; wielkorządcą pomienionej osady został Jong, dawniej Sekretarz wojenny, na miejscu Lorda Macartney, który nie dawno z tamtąd powrócił do Ojczyzny.

z Paryża 27. Marca z Gazety Frankfurtkiej.

Elekcye w okolicach naszych zakończyły się spokojnie; Elektorów na zgromadzeniach liczono bardzo nie wielu; z anarchistów żaden obecny być nie chciał. Przeciwnie zaś mówią, że w departamentach południowych największym jest onych usiłowaniem, ażeby jak najwięcej stronników mieć mogli w prawodawczych zgromadzeniach.

Championnet nie w Paryżu lecz podobno w Turynie sądzony będzie. Posłowie z Neapolu przybyli bez audiencji powrócą do siebie, Dyktobrowie nie teraz nie chcą stanowić o losie RPty Parthenopejskiej. Macdonald dziś Generał en Chef mile od żołnierstwa przyjęty został; zgromadza wojsko całe w okolicach miasta stołecznego, chcąc być gotowym na wszelkie przypadki.

Doniosł onemu Generałowi dywizji Duhem z Foggia, iż wojsko rokossanów uformowane w Prowincjach Apulii i Abruzzo, do 10. tysięcy wynoszące, armatami opatrzone w okolicach S. Severo porażone zostało; kilka tysięcy legło w boju; inni rozeszli się do domów, tak dalece że dziś zupełna spokojność panuje w Prowincjach wyżej wymienionych.

Rząd nasz ogłosił następujące szczegóły o czynnościach wojennych w Szwabii i Tyrolu. D. 20. Marca Jourdan atakował nieprzyjaciół straż przednią, i do cofnięcia się zmusił; jeńców zabrał 300. Nazajutrz Austriacy kilkakrotnie usiłowali zająć most Ostrach. W tej bitwie Generał Lefevre ranny w ramię; unter Officer z 25. półbrigady na stronę przeciwną przeszedł i wydał hałas.

Ta okoliczność, i mgła nadzwyczaj gruba dopomogły Arcy Xiążęciu wpasć między dywizye Lefevre, i S. Cyr; co widząc Jourdan wkrótce potem, kazał armii swojej w tył ustąpić. W Tyrolu zaś Generał Lacourbe atakował Laudona pod Schulzturmem nie raz; w pierwszym stracił

Generala Mainoni wziętego w niewolę; w ostatnim nakonie opanował wyżey rzeczony stanowisko.

z Stuttgardu 26. Marca z Gazety Frankfurtkiej.

Dnia 20. Francuzki Adjutant przybywszy do Xiążęcia de Schwartzenberg komendanta przedniej straży Austriackiej, pytał się, jeśli odpowiedź oczekiwana z Wiednia już nadeszła; uwiadomiony, że jej dotąd nie ma, oświadczył, że zawieszenie broni już się skończyło. Wkrótce potem wojsko Francuzkie atakowało straż przednią armii Arcy Xiążęcia, złożoną z czerwono płaszczywych, Ułanów Meerfelda, i Huzarów Wecezy.

Zapewniają listy z Lindau pisane, że prawe skrzydło Armii Tyrolskiej pod komendą Hrabiego de Bellegarde rozciągnęło się do Feldkirch. Zatem General Hotze opuściwszy pomienione stanowisko poszedł do Lindau, i przybył na czele 10 lub 12. tysięcy Żołnierza wieczorem d. 21. z tą podobno ruszą Bruhhoru, ponieważ tam d. 20. Francuzi wkroczyli. Tym więc sposobem Wojska Powiatu Volarberg broniące, ściśle będą zjednoczone z lewym skrzydłem Arcy Xiążęcia.

z Stuttgardu 28. Marca z Gazety Hamburgskiej.

D. 25. bitwa długa i zacięta między Arcy Xiążęciem Karolem i armią Jourdana; lewe jego skrzydło pod komendą Generała S. Cyr zszedłszy z gór pod Tuttingen uderzyło na prawe Austriaków, i 1500. w niewolę zabrało; lecz tegoż czasu Arcy Xiążę na lewym skrzydle swoim złamał dywizyę Ferino, o 7. godzinie wieczorem, i wkroczył zwycięzca do Engen; znaczna część armii Francuzkiej Ren przeszła w Schaffhausen, chcąc wesprzeć Malsenę. Woźdźowie ich d. 26. mieli ważną radę w Tuttingen; wszyscy podobno urządzili cofać się do Rothweil.

z Ulmu 27. Marca z Gazety Hamburgskiej.

D. 23. i 24. zaszły małe utarczki między przednimi strażami. D. zaś 25. Jourdan złączywszy się z Generalami S. Cyr i Van Damme atakował Austriaków dywizyą, której przywoził Generał Meerfeld, i do cofnięcia się przymusił. Straciłaby zapewne bardzo wiele, gdyby Arcy Xiążę z odsieczą nie przyspieszył. Bitwa długa, zacięta i krwawa; Polegli Xiążę Furstenberg, i Xiążę Dessau. Regiment ułanów Meerfelda najwięcej szkodził.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna VS. 9. N.S. 20. Kwietnia 1799. w Sobotę

z Auszpurga 23. Marca z Gazety Frankfortskiej.

Do miasta Constancyi nie wielu Francuzów wkroczyło. w Mosburg znajduje się General Ney na czele 400 żołnierzy. W bitwie d. 21. Pod Generałem Jourdan konia zabito Molitor poległ na placu. Według powieści niektórych osób, Francuzów padło 3. tysiące; bili się dobrze, lecz natarczywości i zdy Austriackiej wytrzymać nie mogli. General Van Damme z Tubingen ustał do głównej Armij. W Freudenstadt kilka tysięcy wiesniaków pracowało około fortifikacyi; wraz po stoczony bitwie Jourdan robotę rozpoczętą zaniechać kazał.

Od Brzegów Menu 26. Marca z Gazety Frankfortskiej.

Wiadomość o cofaniu się Wojsk Francuzkich potwierdziła się zupełnie. Po wiadomej bitwie d. 21. w której 11. i 25. półbrygady, 2. Regiment Dragonij, 4. Huszarski, 8. i 10. Strzelców pieszych nawięcej szkodowały, cała Armia ku Schaffhausen usteępować zaczęła. Van Damme opuścił brzegi Dunaju. Co się stało nad rzeką Constancyjską nie wiadomo. z Inspruck donoszą, że Regiment: Kiński Starray, i Orange z milicją Tyrolską poszły do Landeck z odsieczą Generałowi Laudon który do Botzen przysłał Jeńców nieprzyjacielowi zabranych z Generałem Mamonni; nawięcej między nimi znajduje się Szwajcarów albo też Cifalpinów.

Od brzegów Dunaju 27. Marca z Gazety Hamburgskiej.

Listy pisane dnia wczorajszego z głównej Kwatery Arcy Xiążęcia w Stockach donoszą, że nieprzyjaciel d. 25. uderzył na wojska Cesarzkie, lecz ich zwyciężyć nie mógł, i z wielką naciągą klęską usteępować musiał. Zwycięstwo drogo Austriakom kosztowało. Nawięcej żałowani są: Xiążęta Furstenberg i Anhalt Bernburg; jako też wielu Officerów Sztabowych.

z Stockach 27. Marca z Gazety Hamburgskiej.

Bitwa d. 25. stoczona, nad mniemanie większa jest w skutkach swoich; prawe skrzydło Francuzów ustało do ziemi Szwajcarskiej; przez las czarny reszta armii cofa się do Kehl i brzegów Renu. Osobiście odwadze Arcy Xiążęcia zwycięstwo przypisać należy, na czele piechoty równie i jazdy stawiając, przykładem wszystkich do mężnego walczenia zachęcał. General Majorowi Stipschiltz na bojowisku oddał rangę zmarłego Xciade Furstenberg.

z Rastadu 23. Marca z Gazety Hamburgskiej.

Według raportów od armii przesłanych, General S. Cyr d. 25. znaczną korzyść odniósł nad prawym skrzydłem wojsk Austriackich, i do Moskirch postąpił, lecz tegoż dnia Arcy Xiążę na całej linii odparł armię Generała Jourdan, który podobno będzie musiał cofać się przez dolinę Kinzing, i za Ren usteępować. Wszyscy tu zwracają oczy na teatr wojenny; dalsze zwycięstwo lub klęski rozstrzygną na koniec pytanie, czyli negocjacye tu rozpoczęte długo trwać mają.

General Jourdan z głównej Kwatery Villingen, d. wczorajszego pisał do Posłów Francuzkich donosząc o bitwach niedawno stoczonych. mianowicie zaś ostatniej pod Stockach; wyznał, że gdyby kawaleria Francuzka według rozkazu wcześniej atakowała, można było spodziewać się zwycięstwa zupełnego; jeńców nieprzyjacielowi zabrano kilka tysięcy; o swojej klęsce nie wspomina General.

z Friburga 28. Marca z Gazety Frankfortskiej.

Armia Francuzka usteępuje ku Renowi i Szwajcarom; każda kolumna tą samą drogą, jaką wkraczały do Szwabii. Widzieliśmy wielu rannych, Generała Compere między innymi. Wszyscy wyznają, że bitwy nadzwyczaj były zacięte; jeńców nieprzyjacielskich 2 tysiące zaprowadzono do Brisach. Zamieszanie u nas wielkie, lękaliśmy się nawet o spokojność w mieście; na ostatku cały garnizon dziś ustał.

z Mediolanu 22. Marca z Gazety Frankfortskiej.

General Scherer żądał u Direktorow Cisalpińskich dostarczenia sobie co miesiąc million liwrow na wojsko; na ten koniec kapitalistom podatek nowy płacić kazano. Wyprawa przeciw Toskanii poruczona jest Generalowi Vignole i Gauthier. Scherer wyjechał z całym sztabem do Mantui; wkrótce więc spodziewać się trzeba kroków nieprzyjacielskich pod Weroną i Legnągo.

z Florencyi 18. Marca z Gazety Frankfortskiej.

Król Jegomość Sardynski z całą Familią przybył izczęśliwie do Cagiali d. 3. okręt Angielski co nie dawno zawinął do Livorny, przyniosł wiadomość, że woyska Neapolitańskie z porto Ercole wysłane, w Palermo wylądowały. Dwór nasz zapłacił 300. tysięcy liwrow, niedawno żądanych od Rządu Francuzkiego. niespokojność panuje w Toskanij. Woyska liczne zewsząd Kray opasują; w Luce jest Żołnierza 10 tysięcy.

1798. Roku Maja 25. dnia w Zurnale Litewskiego Gubernjskiego Rządu zapisano pod Nro 7.

Na proźbę Ignacego Sylwestrowicza Sędziego Ziemskiego Rośieńskiego podaną przez Plenipotentą Xawerego Staniewicza, Rozkazali: Aby nienarazić proszącego na niepotrzebne wydatki i straty Mające wynikać z okazji rozlicznych procederow po różnych Subselliach o iedną Sukcesyą, dozwolnić Sylwestrowiczowi z Kredytorami zeszłego Łowczego Sylwestrowicza, i dłużnikami Jego w Gubernii tuteyszey mieszkającymi rozprawić się w iednym Sądzie: ponieważ zaś Urzędnicy Sądu Ziemskiego Trockiego rozpoznając Sprawę o majątek Biskupa Mafsałskiego mają wiadomość o wszystkich okolicznościach oney, a za tym że związku Interesow zeszłego Biskupa Mafsałskiego z zmarłym Sylwestrowiczem (jak proszący wyjaśnia) mogą lepiej od innych i prędzey rozpoznać Sprawę tegoż Sylwestrowicza. Dla tego Sądowi Ziemskiemu Trockiemu zalecić Ukazem, aby takową Sprawę pod rozpoznanie swoje przyjął, rozpoznał onę i zadecydował, nielącząc do odbywającej się Sprawy Biskupa Mafsałskiego. O jakowey rezolucyi oznaymić proszącemu, wydać z oney Kopią dla okazania tam, gdzie będzie należało, z tym iednakże ostrzeżeniem że takowe dozwole nie nie rozciąga się do tych Spraw, które mogą być rozsądzonemi, i rozsądzaia się za Zaleceniem wyższej Zwierzchności w innych subselliach. Oryginał za podpisem Osob w Rządzie zasiadających, i konotatą Sekretarza Cyryllego Serebrenikowa.

Tłomaczyl Regestrator Stanisław Szostowski.

Magistrat Wileński podaje do wiadomości: iż w dniach 30. Marca V. S. 10. Aprila N. S. 2. Apr: V. S. 13. N. S. i 6. V. S. 17. N. S. Aprila idącego 1799. Roku Intraty Mieyskie pod tytułem: Bramnego, Brukowego i Mostowego; oraz wagi sępla i Miary publiczney, tudzież targowego od Ryb świeżych, i pobor od drzewa, rzeką Wilią do Miasta na sprzedaż splawiającego się, oddane zostaną w roczną Arędę więcey dającemu i zez publiczną Licytacją w domie Sądowym Mieyskim, gościnny zwany, w dniach powyżey oznaczonych odbywać się mającą. Dnia 26. Marca V. S. 6. Aprila N. S. 1799. Roku.

PUBLIKACYA.

Magistrat Miasta Gubern: Wilna, odebrawszy zalecenie JW. od Altyleryi General Majora Szefa Komendanta Miasta i Kawalera Kapcewicza, w dniu dzisiejszym pod N. 297. sobie przyślane, a uskuteczniając one, podaje do wiadomości. Iż ktoby życzył dostarczyć tyfiac sążni kwadratowych dREW pilowanych za mnieyszą, iak pięć tyfiący Rubli srebrnych, cenę, ma nieodmiennie przed dniem 15.. V. S. terazniejszego Miesiaca i Roku obiawić swoje żądanie w Litewskim Gubernjskim Rządzie. Datt na Sefsy 1799. Aprila V. S. 6. N. S. 17. dnia.